
Széles körű egyeztetést sürget a Néppárt egy életképes szórványstratégia kidolgozására

2013. 2. 21.

Az Erdélyi Magyar Néppárt nem tartja szerencsésnek Szász Jenő, a Nemzetstratégiai Kutatóintézet elnökének a Kárpát-medencei Képviselők Fórumának – amúgy nem a nyilvánosság előtt zajló – ülésén elhangzott beszéde által gerjesztett nyilatkozatháborút. A Néppárt álláspontja szerint a Szász Jenő elnöki székfoglalónak szánt gondolatai, főleg az erdélyi magyar szórványközösségekkel kapcsolatos nézetei erős politikai csótlásra és tájékozatlanságra vallanak, bizonyítva az egykori erdélyi pártvezér alkalmatlanságát egy ilyen fontos tisztség betöltésére. Kijelentései kizárólag a politikai árnyékbokszolásnak és a sehová nem vezető öncélú hadakozásnak biztosíthatnak táptalajt.

Ugyanakkor eltúlzottnak tartjuk Márton Árpád, az RMDSZ volt képviselőházi frakcióvezetője és társai túlbuzgó reakcióját is, akik nem állnak Szász szerencsétlen ötletelése mögé apokaliptikus forgatókönyveket vizionálni a szórványközösségek kitelepítéséről. A szórványvédő bajnok szerepében tetszelgő RMDSZ-nek nincs erkölcsi alapja a melldöngetésre, hiszen eddig 23 év állt rendelkezésére, hogy életképes megoldásokat dolgozzon ki a szórványközösségek asszimilációjának megállítására, a tények azonban ennek éppen az ellenkezőjét mutatják. A népszámlálási adatok szerint ugyanis például Krassó-Szörény megyében az elmúlt tíz évben 4900 magyar anyanyelvűből már csak 2800 maradt, Temes megyében 47,7 ezerről 33,8 ezerre, Szeben megyében 14 ezerről kevesebb mint tízezerre csökkent a magyarok száma.

A Néppárt szerint a szórványmagyarság kérdése nem pártpolitikai kérdés, ezért elutasítunk minden olyan megközelítést, amely ilyen jellegű színezetet próbál adni ennek az ügynek. Ezt szem előtt tartva, a parlamenti választásokon a Néppárt nem is indított képviselőjelölteket azokban a régiókban, ahol szórványsorsban élnek magyarok.

Szerintünk az erdélyi szórványmagyarság megmaradása, asszimilációjának lelassítása és megállítása és szülőföldjén való boldogulása nemzetstratégiai jelentőségű, ezért az erre vonatkozó elképzeléseket és terveket pártérdekmentesen kell egyeztetnie kell minden olyan politikai és társadalmi szereplőnek, amelynek akár a legcsekélyebb ráhatása lehet a szórványközösségek létrejöttére. A szülőföldön maradás és az ott boldogulás tekintetében a lehető legszélesebb körű konszenzusra van szükség a politikai szereplők, az egyházak és a civil szervezetek között. Ennek érdekében ezúton is sürgős egyeztetésre hívjuk a magyar pártok, az érdekelt társadalmi szervezetek és a történelmi egyházak illetékes szakértőit egy életképes és fenntartható szórványstratégia megalkotására, amelynek fontos eleme lehet a szórványközpontok megerősítése vagy a szórványgondnoki intézmény bevezetése és amelynek gyakorlatba ültetésében fontos szerepe van a mindenkor magyar kormány támogatáspolitikájának.

A pártpolitikai szereplőktől pedig empátiát, odafigyelést és önmérsékletet kérünk.

